

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qualitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

459. An in concordia super emolumentis, funeralibus, aliisque juribus parochialibus inter Capitulum & Vicarium, seu alium ad exercitium curæ deputatum, aliosque ejusdem Ecclesiæ Clericos, vel etiam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

207. cit. q. 8. censeñtes tunc dividendam quartam funeralem inter duas illas parochias; qui idem censeñt, dum quis habet unum domicilium in confinio duarum parochiarum, vel duas domos conjunctas in confiniibus duarum parochiarum. Dum verò in unâ parochiâ solitus fuit audire divina, in alterâ percipere sacramenta, quartam integre debere Ecclesiæ, in qua recepit sacramenta, cum propriè parochialis sit, in qua quis solitus recipere sacramenta, sentiunt Bass. cit. n. 21. Sylv. de Canon. port. n. 14. &c. citantes pro se c. 1. de sepult. c. cum quis. eod. tit. in 6. contra Innoc. Joan. Andr. in c. de his. de sepult. Archid. in c. cum quis. apud Azor. l. cit. q. 9. putantes & tunc quartam dividendam inter utramque Ecclesiam. Quòd si etiam jam infirmus in una parochia, præcipiat, ut ad alteram parochiam deferatur, & ibi decedat, primæ parochiali debere quartam, quia in ea morbum contraxit, ex quo etiam decessit, sentit Azor. l. cit. q. 12. citans Sylv. q. 19. Rayner. & Hostienf.

7. Sextò: dum quis sepulturam elegit in propria parochiali, nihilque ei legat, dum tamen multa legat aliis Ecclesiis, Ecclesia illa propria, non quidem jure actionis, sed implorato superioris officio, ubi consuetudine id receptum est, ut qui elegit sepulturam in propria Ecclesia, ei certum aliquod relinquat, poterit id petere ab hæredibus defuncti; ubi verò hæc consuetudo non est, nihil petere potest, sed funeralibus tantum contenta esse debet juxta Rayner, Sylv. apud Azor. q. 11.

8. Septimò: adhuc debetur parochiali quarta funeralis, dum quis nullam elegit sepulturam, sed ad parochialem deferendus erat, alibi tamen citra culpam parochi sepelitur, Barbos. cit. c. 25. num. 31. Amitteret tamen in hoc casu quartam, si culpâ, vel negligentia parochi defunctus ad aliam Ecclesiam delatus est, & sepultus; Non enim pro sepultura tantum instituta est hæc quarta portio, sed pro onere etiam, quod incumbit curatis ministrandi non solum subditis, quæ ad salutem pertinent; sed & procurandi, ne debitis & necessariis beneficiis fraudentur. Barb. ibid. juxta c. 1. de his. de sepult.

9. Denique renunciatio portioñis Canonice facta in damnum parochialis invalida est; nisi fiat cum protestatione, quòd per hoc non fiat præjudicium juri Ecclesiæ. Barb. nu. 34. Compositiones tamen & pacta super juribus parochialibus facta inter Prælatos, Conventuales & parochos esse valida, etiam si celebrata sint sine licentia superiorum, Provincialium nimirum, vel Generalium, modò licita sint, & honesta, & fiant cum consensu Conventus, nec irritentur per subsequens Capitulum generale, vel provinciale, ibidem ait Barb. ex decreto Leonis X. in Concil. Lateran. Verumque id esse, etiam si dictæ Conventiones repugnent. Clem. dudum. eò quòd per illam revocentur factæ ante illam, non verò faciendæ de novo; quin & licet ibidem etiam Conventiones futuræ invalidarentur, adhuc vi decreti Leonis X. utpote posterioris dictæ Clement. valere, citatque pro hoc Portell. V. Canonica portio. c. 9. 10. Hieron. Rodriq. in comp. qq. reg. resol. 18. nu. 9. occasione hujus postremi

Questio 459. An in concordia super emolumentis funeralibus, aliisque juribus parochialibus inter Capitulum & Vicarium, seu alium ad exercitium curæ deputatum, aliisque

ejusdem Ecclesiæ Clericos, vel etiam inter diversas Ecclesias requirantur solemnitates aliæ in concordia super bonis & juribus Ecclesiæ requiri solitæ?

1. **R**espondeo: ejusmodi transactiones, dum sunt inter duas Ecclesias (vel uti videtur ad summum etiam inter Ecclesiæ ejusdem duas Capellas vel beneficia, de quibus dici solet; non debet discooperiri unum altare, ut alterum cooperiatur) adeò ut agatur de privando unam aliquò jure in toto, vel in parte, ut istud alteri acquiratur; tales inquam concordia ut validæ, perpetuæ, & successorum obligatoria sint, subintrat Extravag. Ambitiosa. de rebus Ecclesiæ non alien. adeoque requiritur beneplacitum Apostolicum (utpote non solum comprehendens transactiones super bonis stabilibus, sed etiam super juribus in corporalibus; ac etiam jurisdictionibus, & præminentis, ut receptum in Rota, & Curia Romanâ apud Card. de Luc. de paroch. d. 26. n. 5.) Idem Card. ibid. num. 6.

2. Contrarium est, si ve non intrat dispositio dictæ Extravag. Ambitiosa. sed cum sola auctoritate Ordinarii transigi potest licitè & validè juxta c. 1. & fin. de pænis in 6. utpote quorum jurium dispositio alterata non est per dictam Extravag. juxta decisionem. Rota 402. n. 1. p. 5. recent. ubi jus habituale Ecclesiæ integrum ac salvum remanet, nullamque patitur scissuram; sed oritur discordia solum inter ejusdem Ecclesiæ servientes ac ministros super frutione ac distributione ac pertinentia emolumentorum, aliorumque jurium, ita tamen ut ipsi Ecclesiæ præjudicium non resulter circa servitium & cultum; dum nimirum adjudicandò majora emolumenta aliquibus, alii servitium deferrent, vel negligerent, sed immutato cultu & servitio componantur controversiæ super emolumentorum repartitione; quoniam tunc Ecclesia remanet integre Domina, & possedetrix; neque ejus principaliter interfit, an uno vel alio modo ministri ejus emolumenta dividant. Idem Card. ibid. Porro ex pacifica longâ observantia 10. annorum resultat præsumptio utriusque requisiti; nimirum quòd dum Episcopi ipsius non accessit auctoritas, sed Vicarii Generalis Episcopus dedisset Vicario suo hanc facultatem; vel quòd accessit ejus rati habitio, quæ mandato æquiparatur, ejusque vim habet; & quòd id gestum fuerit à Vicario cognita causa. C. Luc. ibid. n. 8. dum enim non adest residentia juris (uti ea hic adest, si intraret prohibitio Extravag. ambit.) in hac materiâ inducendi præsumptionem ex lapsu temporis juncti cum observantia, non requiritur tempus longissimum, sed sufficit longum. de Luc. ibid. n. 9. citans Menoch. l. 3. præsump. 131. & seq. Gabriel. de præscript. concl. 1. & c. quibus addendum, quòd idem Card. ait d. 26. n. 4. nimis favorabilem in jure transactionem, præsertim ubi effectum sortita est per aliquod tempus; ideò que non facile admitti ejus annullationem, & rescissionem; cum etiam præceptum testatorum de non transigendo sperni valeat.

* * * * *

Q 4

PARA-